



## Reivindicació

Sóc una assídua lectora de la seva revista TARDOR que trobo al Casal i he de dir que m'agrada molt, tot i que hi trobo a faltar més articles sobre la situació de les pensions. Veig en la que tinc a les mans que han fet un acte reivindicatiu a les Cotxeres de Sants i em sembla bé, però estic segura que deuen fer més coses i seria bo que ens les facin saber, sobretot perquè ens n'assabentem les persones grans i la nostra mobilitat cada dia és més minsa. La revista és una bona eina. Suposo que, si no feu més, deu ser a causa de l'economia, però no defalliu i endavant encara que sigui amb paper de diari.

M'he atrevit a fer-vos aquesta carta per animar-vos, ja que jo durant la meva joventut escrivia molt als diaris, a les Cartes del director, sempre he cregut que és bo saber el criteri del poble no solament de les firmes reconegudes que la majoria de les vegades es mouen per interessos.

Rosa Sancliment  
Vilafranca del Penedès

## Una gran injustícia

Hi ha tantes injustícies que se t'arriessen els cabells. He vist que vosaltres heu participat en un congrés sobre la Dependència, i us felicito. M'agradaria saber-ne més tot i que, essent una de les grans injustícies, aquest govern del PP poca cosa farà, és a dir que teniu una gran tasca per davant per fer convèncer a aquesta gent, que sembla que tornaran a guanyar, de que facin una Llei per afavorir aquelles persones, que com jo, es troben en aquesta situació. Podria dir moltes coses sobre això, però seria massa llarga la carta. En les vostres mans està l'ajudar-nos.

Celestí Valladares  
Ciutat de Manresa



### LA PORTADA

## La zona del Fòrum de les cultures

*Miquel Sant-Just*

**L**es deu hectàrees de terreny que ocupa el Fòrum de les Cultures han tingut una història molt variada i complicada. Avui és un gran espai que en podríem dir lúdic, i amb uns edificis que ponen donar un gran joc al món dels negocis i a aquelles persones que els agradi i puguin viure a prop del mar.

Un racó d'aquesta zona, entre els anys 1939 – 1952, va ser el camp d'execució d'aquells que no eren adictes al règim del general Franco. El Camp de la Bota va ser un gran nucli de barraques que, cap allà als anys seixanta, va anar desapareixent. Aquest barri, d'unes històries commovedores, diuen que va ser un lloc on l'ocupació napoleònica va muntar un camp de tir. Allà va ser edificat, pel general Zapatero l'any 1850, el que es coneixia pel Castell de les Quatre Torres, que durant molts anys va servir d'escola per als nens i nenes d'aquells barris.

La desembocadura del riu Besòs, la planta incineradora i la depuradora feien de la zona un lloc desagradable, tant pel panorama com per les olors que flotaven per l'aire.

Avui, qui visiti el Fòrum poc podrà imaginar-se que, sota de la gran plaça, existeix una complicada obra d'enginyeria que depura les aigües residuals de Barcelona i que, en altres temps, allí hi havia els suburbis anomenats Camp de la Bóta, Pequín, etc. ■

